



Zlin 181/C6

NÁVOD / INSTRUCTION

CZ – Historie

Bücker Bů 181 navázal konstrukčně na úspěšně sportovní a cvičné dvouplošné Bücker Bů 131 a Bů 133. Na rozdíl od nich byl ale Bů 181 dolnoplošník s pevným podvozkem a zakrytou kabinou. Konstrukce křídla a ocasních ploch byla dřevěná, částečně potažená překližkou, zbylé části plátnem. Přední část trupu byla tvořena trubkovou konstrukcí s plátěným potahem a zadní dřevěnou skořepinou s překližkovým potahem. Dvoučlenná posádka seděla vedle sebe. Prototyp s označením D-ERBV zalétal v únoru 1939 Arthur Benitz. Vlastnosti nového stroje byly vynikající a po důkladných testech Říšského ministerstva letectví byl Bů 181 vybrán jako standardní cvičný letoun Luftwaffe. Dostal oficiální pojmenování Bestmann. Sériová výroba Bů 181 byla zahájena v roce 1940 a vyráběny byly verze B a C, lišící se variantami motoru Hirt HM 500 A a B. Vzhledem k potřebě cvičných letounů se během války Bů 181 vyráběly v továrně Bücker v Rangsdorfu, ale i v holandské továrně Fokker a ve Zlíně v tehdejší Protektorátu Böhmen und Mähren. Ve Zlíně pokračovala výroba i po válce pro československé letectvo i civilní sektor v několika verzích s různými typy motorů. Během války byly vyráběny Bů 181 v licenci ve Švédsku jako Sk 25. V roce 1950 koupil Egypt československou licenci Z-381 (Bücker Bů 181 s motorem Walter Minor 4-III). Firma Heliopolis je vyráběla jako Gomhouria.

Během války byly stroje Luftwaffe užívány jako cvičné, ale na konci války se zapojily do obranných bojů nad stále zmenšujícím se územím Říše. Do bojů byly nasazeny stroje vybavené čtyřmi panzerfausty nebo závěsníkem na pumu o váze 50 kg. Během války bylo několik strojů ukořisťováno všemi hlavními členy spojenecké koalice. Švédské, československé a egyptské stroje létaly do šedesátých let, několik strojů létá dodnes.

Rozmět: 10,60 m, délka: 7,85 m, max. rychlost: 215 km/h, dolet: 800 km, dostup: 5000 m.

EN – History

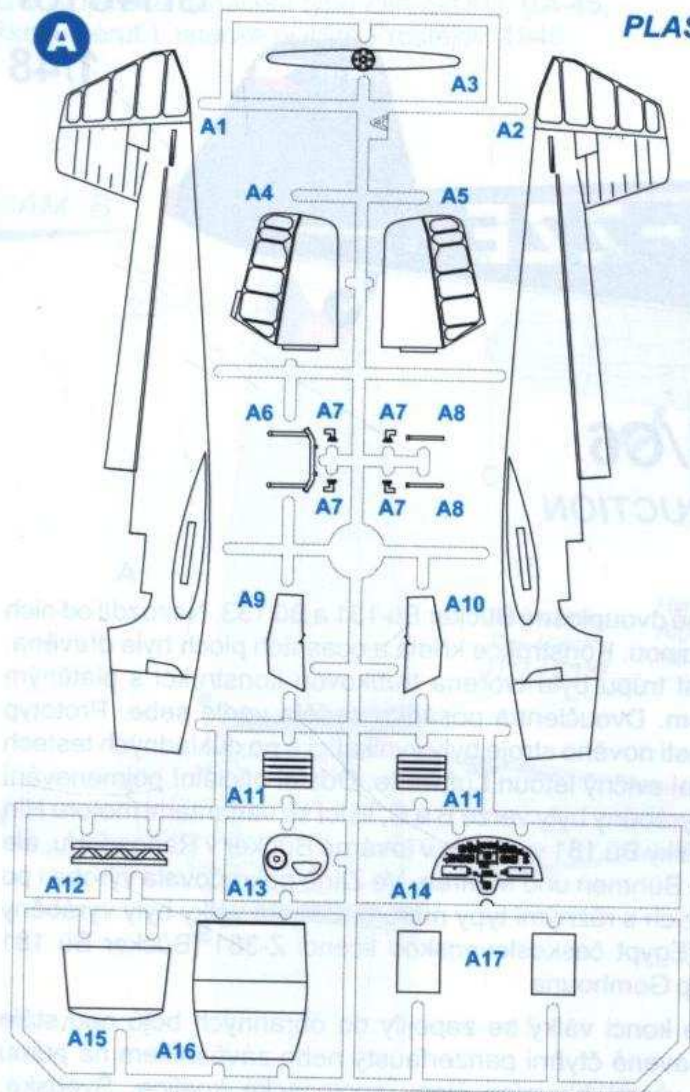
The Bücker Bů 181 was of similar design and construction to its predecessors, the famous and successful German sporting and training aircraft the Bucker Bu 131 and 133 but that was where the similarity ended as the new type was a monoplane with an enclosed cockpit canopy protecting the crew of two who sat side by side. The low mounted wing was of wooden construction with plywood and fabric skinning while the fuselage mid section consisted of tubular steel framework covered with fabric and the rear fuselage was a wooden shell.

The prototype bore the German civil registration D-ERBV and was taken aloft for the first time during February 1939 with Arthur Benitz at the controls. The flying qualities of the new machine were found to be excellent and, following thorough flight testing by the German Ministry of Aviation (Reichsluftfahrtministerium) it was introduced into service with the Luftwaffe as their standard training aircraft with official name 'Bestmann'. Production commenced in 1940 and there were two main versions, the B and C which differed due to their powerplant being either a Hirth HM 500 A or B. The need for training aircraft grew as the war progressed so the type was not only produced by the parent Bücker company in Rangsdorf, but Fokker in the Netherlands and Zlin in the then Protectorate of Bohemia and Moravia also set up production lines too. After the end of the war, the Bucker Bestmann continued to be produced in liberated Czechoslovakia for the military and also civil aviation markets, with several different powerplants installed. During the war licence production of the Bestmann was also carried out in Sweden as the Sk 25 and in 1950 Egypt's Heliopolis Aircraft Works obtained licence rights from Czechoslovakia to produce its own version known as the Z-381 Gomhouria (or "Republic") powered by a Walter Minor 4-III engine.

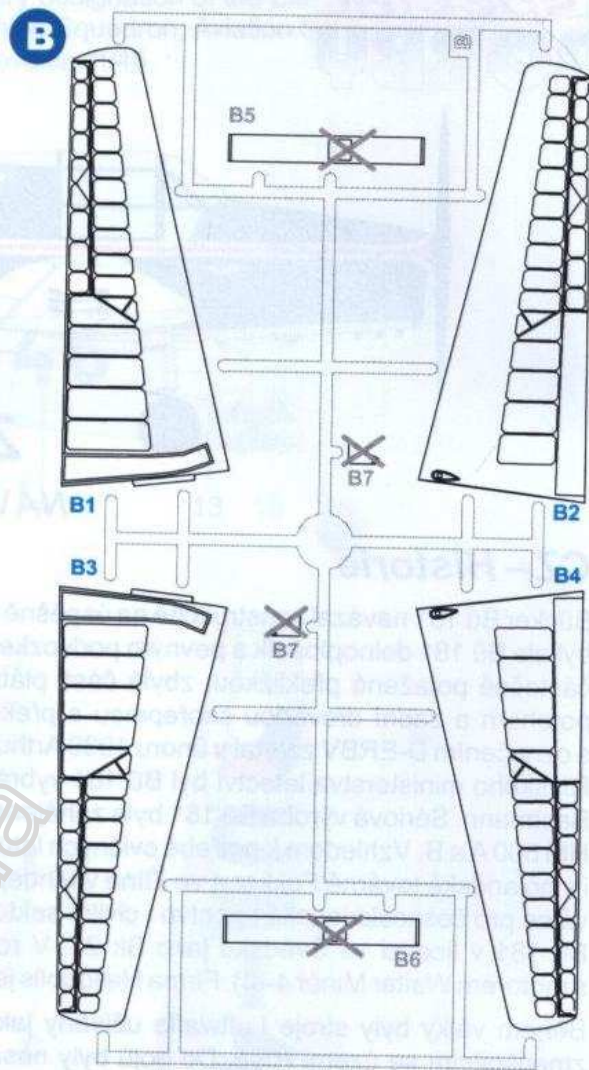
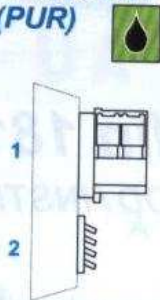
Although it was primarily a trainer the Bů 181 Bestmann was also used for light liaison duties but towards the end of the war as things proved more desperate for the German's it was even pressed into action as a ground attack aircraft armed with either four anti-tank grenade launchers or Panzerfausts, with two mounted on each wing, or even three 50kg bombs carried in a special rack. A large number of Bestmann's were pressed into service with the British Air Forces of Occupation (BAFO) immediately after the war as light liaison aircraft and were later passed on to the French. Those machines of Swedish, Czechoslovak and Egyptian origin flew until the 1960s and some of them can be seen in the sky even today.

Wingspan: 10.60 m, Length: 7.85 m, Top Speed: 215 km/h, Range 800 km, Ceiling: 5000 m.

PLASTIC PARTS

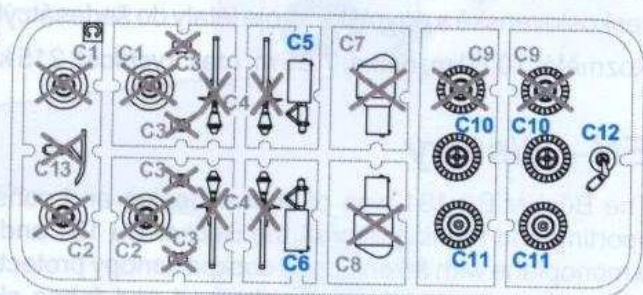


PUR PARTS (PUR)



✗ **Tento díl nepoužít**
Do not use this part

C



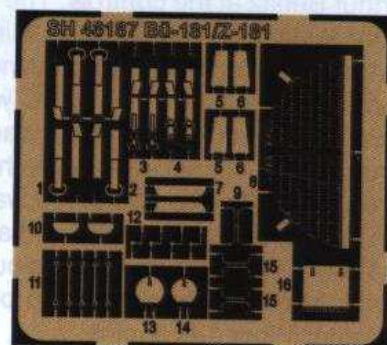
Barvy GUNZE/ GUNZE Colour No.

- | | | |
|----------|----------------------------------|-------------|
| A | Černá / Black | H12 / C33 |
| B | Bílá / White | H1 / C1 |
| C | Hliník / Aluminium | H8 / C8 |
| D | RLM 66 Tm. šedá / Drk. Gray | H416 / C116 |
| E | Plátno / Linen (Tan) | H27 / C44 |
| F | Barva kůže / Leather (Red Brown) | H47 / C41 |
| G | Dřevo / Wood | H37 / C43 |
| H | Červená / Red | H3 / C3 |
| I | Opálený kov / Burnt Iron | H76 / C61 |
| J | Barva pneu / Tire Black | H77 / C137 |

CLEAR PARTS (CP)



PHOTO-ETCHED PARTS (PP)



SYMBOLS

? MOŽNOST VOLBY
OPTIONAL
NACH BELIEBEN
OPTION

👉 POUŽIT KYANOAKRYLÁTOVÉ LEPIDLO
INSTANT CYANOACRYLATE GLUE
ZYANOAKRYLATKLEBER
COLLE CYANOACRYLAT

👉 OHNOUT
BEND
BIEGEN
COURBER

👉 ZHOTOVIT NOVÉ
SCRATCH BUILD
FERTIGSTELLEN
ACHEVER

👉 REZAT/VRTAT
CUT OFF/DRILL
ENTFERNEN
DETACHER

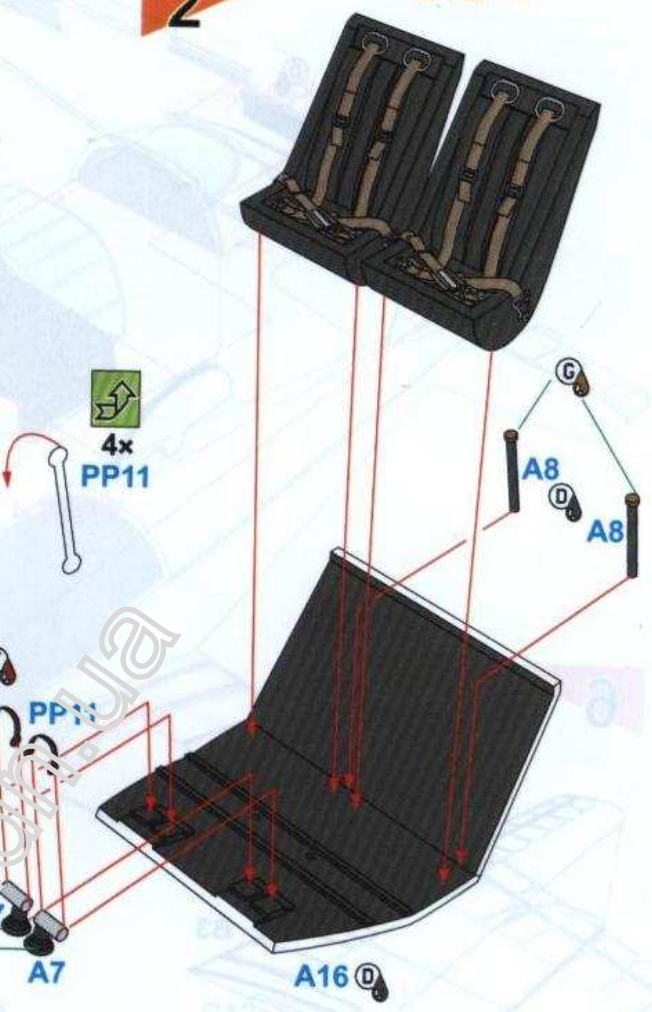
👉 NATŘÍT
COLOUR
FARBEN
PEINDRE

1



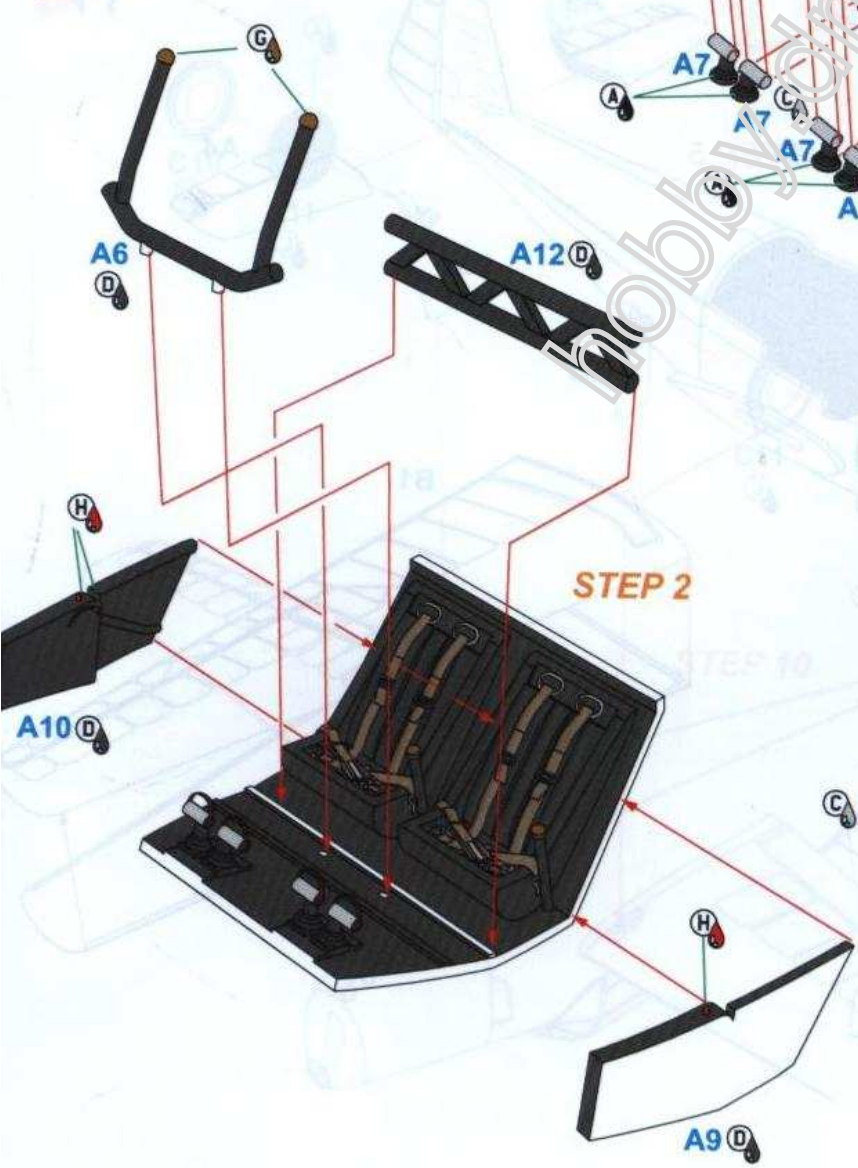
2

STEP 1



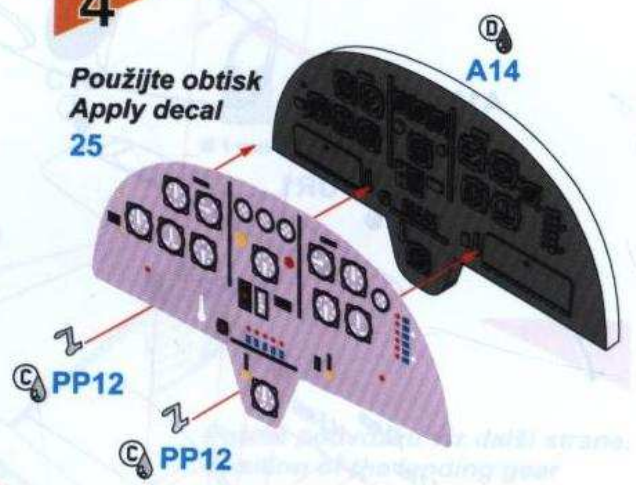
3

STEP 2

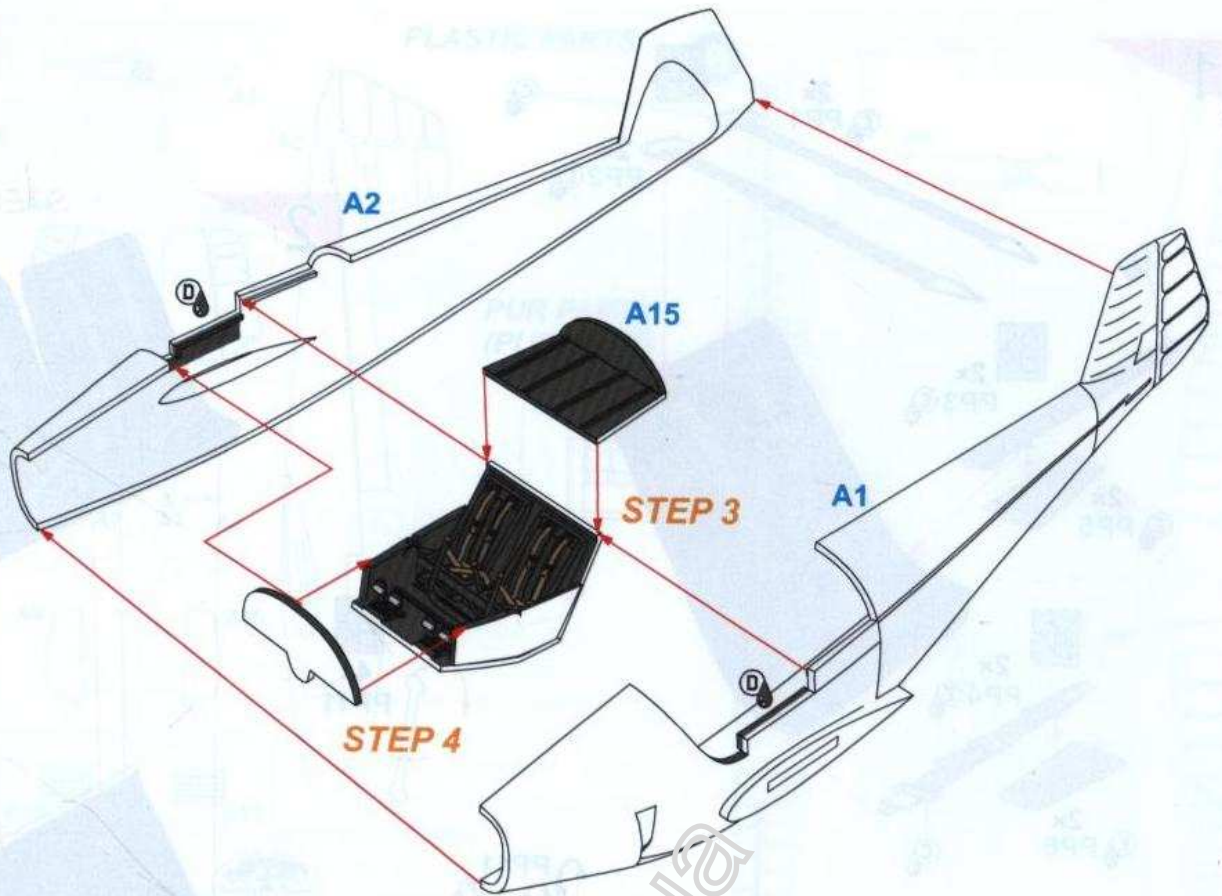


4

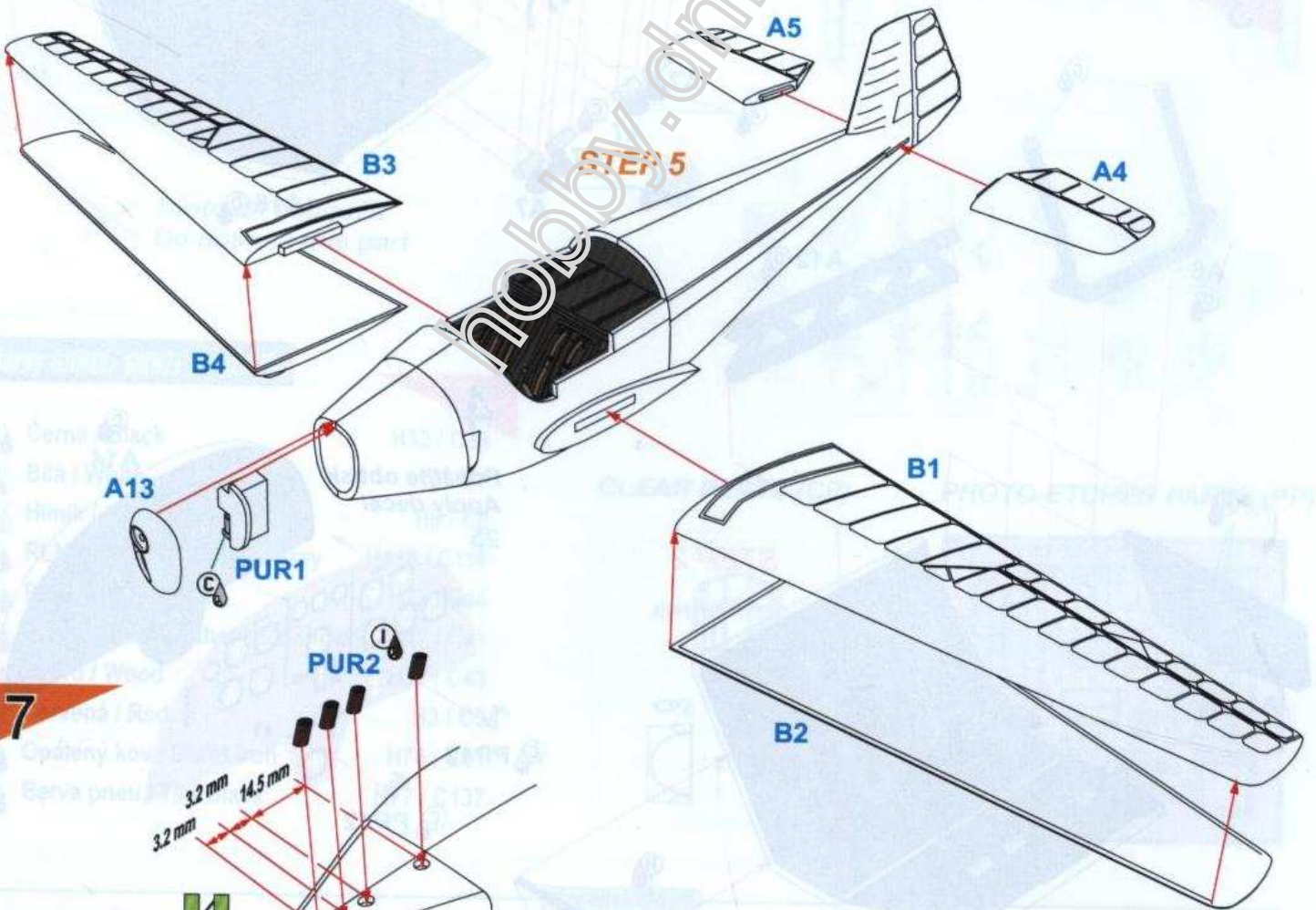
Použijte obtisk
Apply decal
25



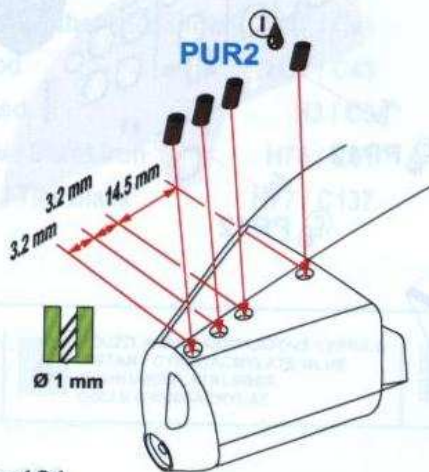
5



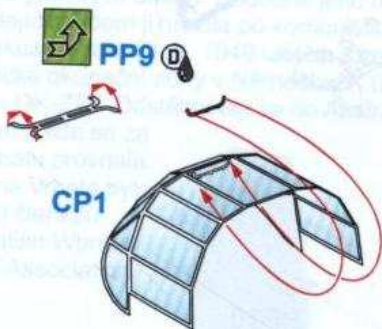
6



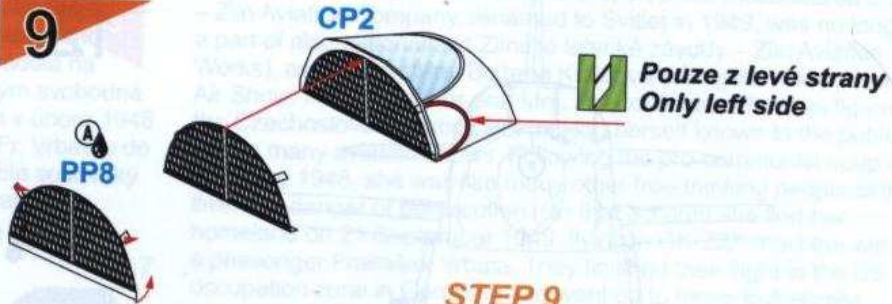
7



8



9

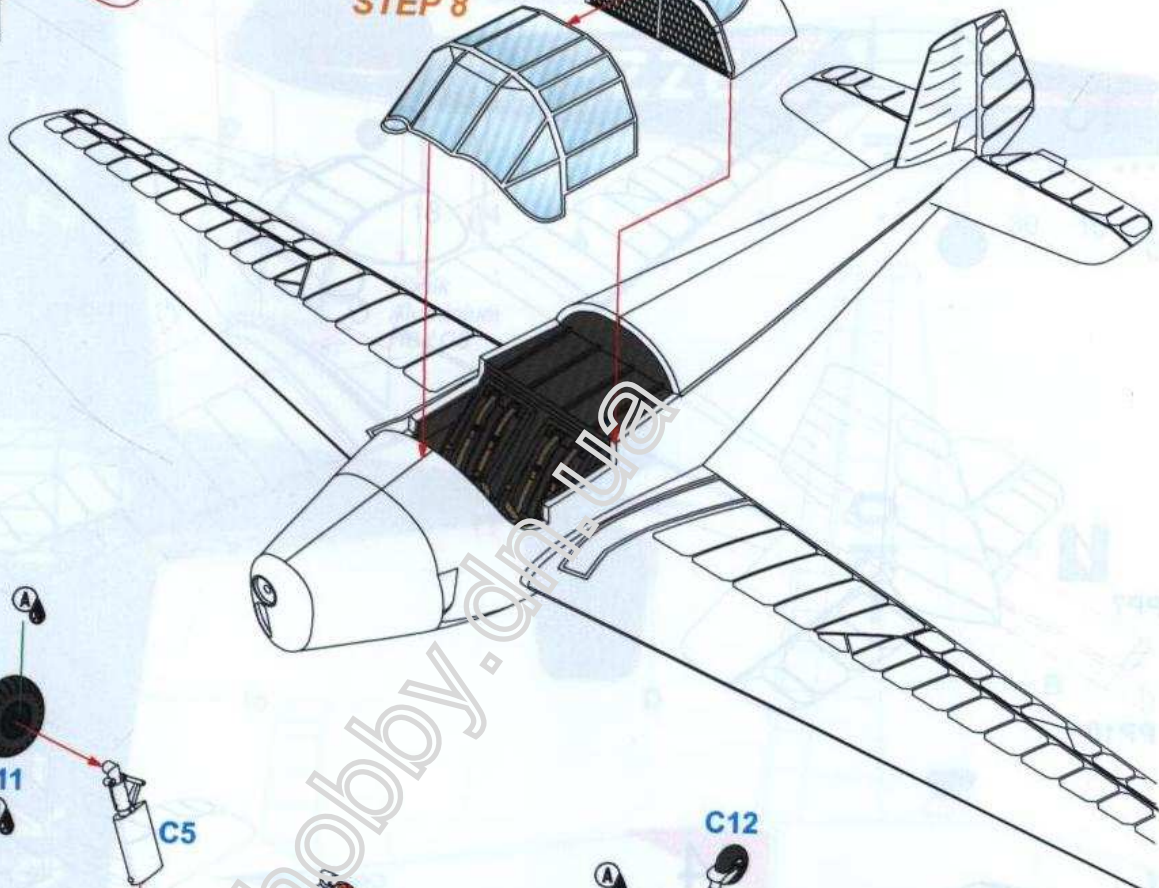


Pouze z levé strany
Only left side

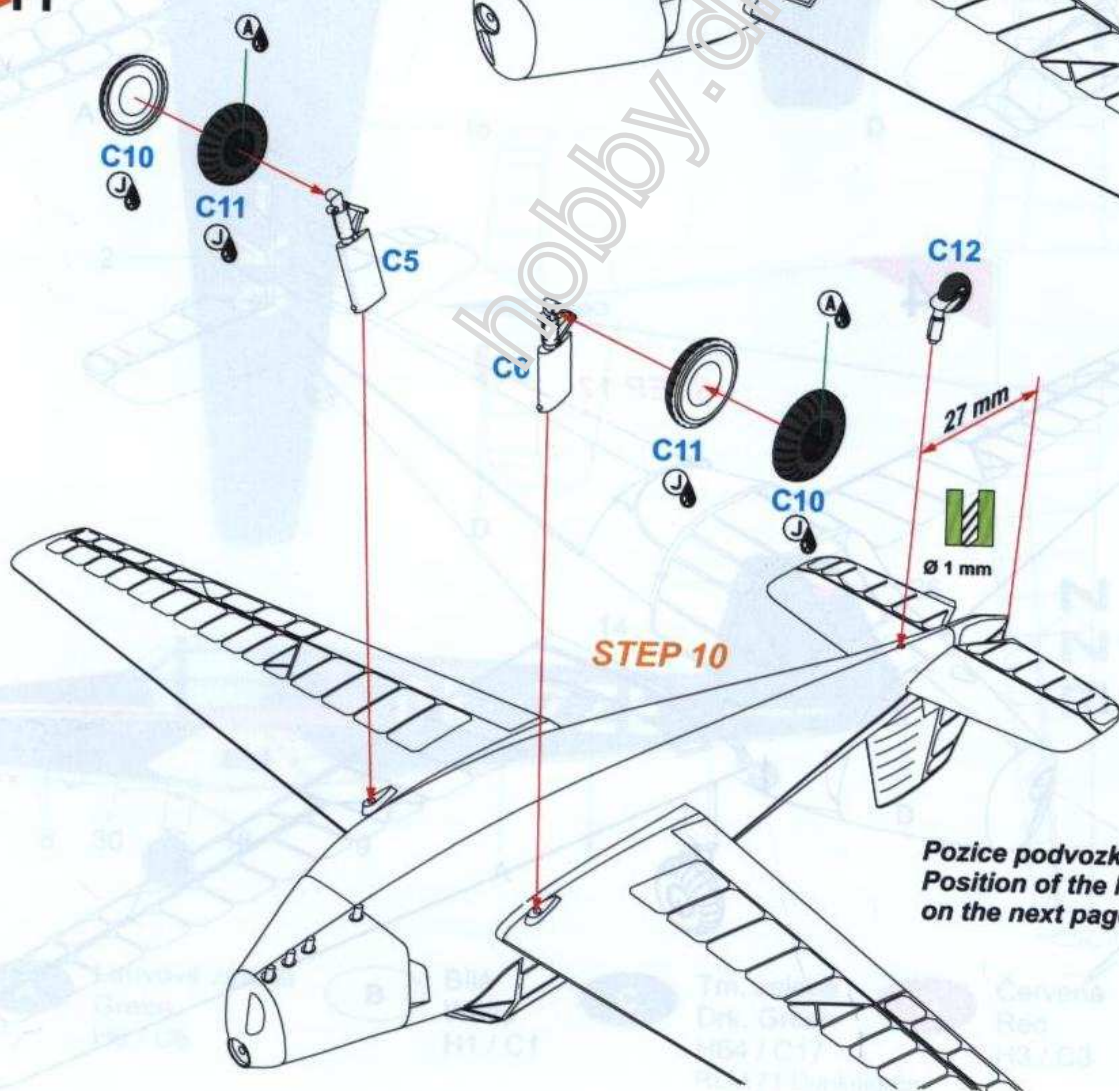
STEP 8

STEP 9

10



11



STEP 10

Pozice podvozku viz další strana.
Position of the landing gear
on the next page.